

Talan väckt den 30 augusti 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien**(Mål C-556/18)**

(2018/C 381/19)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve och S. Pardo Quintillán)*Svarande:* Konungariket Spanien**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- i enlighet med artikel 258 första stycket FEUF fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.7 jämförd med artiklarna 13.1, 14 och 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område⁽¹⁾ genom att inte fullgöra plikten att offentliga informera och samråda om översynen och uppdateringen av förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikten och genom att inte ha antagit, publicerat och till kommissionen kommunicerat översynen och uppdateringen av förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikten Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma och El Hierro, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 25 i direktiv 2000/60/EG skulle direktivet träda i kraft samma dag som det offentliggjordes i EGT, vilket skedde den 22 december 2000. Enligt artikel 13.6 i direktivet skulle förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikten därför offentliggöras senast den 22 december 2009 och enligt artikel 13.7 ses över och uppdateras senast den 22 december 2015.

Kommissionen anser att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt de ovannämnda direktivbestämmelserna genom att inte fullgöra plikten att offentliga informera och samråda om översynen och uppdateringen av förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikten och genom att inte ha antagit, publicerat och till kommissionen kommunicerat översynen och uppdateringen av förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikten Lanzarote, Fuerteventura, Gran Canaria, Tenerife, La Gomera, La Palma och El Hierro inom den frist på två månader som fastställdes i det motiverade yttrandet av den 5 oktober 2017.

⁽¹⁾ EGT L 327, 2000, s. 1.